

Β. Ε.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΗΝΗΣΕΩΣ

Ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας ἐωρτάσθη εἰς τὸν Πολύγυρον μὲ πρωτοφανῆ ἐνθουσιασμόν. Ἡ συμμετοχὴ ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ, ἡ μεγαλειώδης ἐμφάνις τῆς Ἐθνικῆς νεολαίας καὶ ἡ καταβληθεῖσα φιλότιμος προσπάθεια τοῦ Δήμου καὶ τῶν καταστηματαρχῶν διὰ τὴν διακοσμησὴν τῶν ὁδῶν καὶ προθηκῶν, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸν γενικὸν σημαϊστολισμόν, ἀπέτελεσαν τὰ ζωηρὰ καὶ ἀνεξίτηλα ἐκεῖνα χρώματα τὰ ὁποῖα συνέθεσαν τὴν ὑπέροχον Ἐθνικὴν εἰκόνα τῆς 25 Μαρτίου.

Ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου ὑπὸ τὸν κ. Παλητσέα ἀνέκρουσε ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου τὸ ἐωθινὸν ἐνῶ συγχρόνως ἀπὸ τὸν λόφον «Πουρνάρες» ἐρρίπτοντο οἱ κανονιοβολισμοὶ εἰς τιμὴν Ἐκείνων, οἵτινες προσέφερον ἑαυτοὺς εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Περὶ τὴν 10.30 π. μ. ὥραν συμφώνως πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας καθορισθὲν πρόγραμμα ἐτελέσθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ἐπίσημος δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Εἰρηναίου. Παρέστησαν κατ' αὐτὴν ὁ Νομάρχης κ. Τζικιάκης, ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἅπασαι αἱ Πολιτικαί, Δικαστικαί καὶ Στρατιωτικαί ἀρχαί, τὰ Διοικ. Συμβούλια τῶν ἐν τῇ πόλει μας συλλόγων καὶ Σωματείων, ἡ Ἐθνικὴ ὀργάνωσις νεολαίας ἀρρένων καὶ θηλέων, τὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας, τὰ σχολεῖα καὶ πάντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι τοῦ Πολυγύρου.

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

Τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Ἰωάννης Ἀθ. Παλαμίδης ἀφ' οὗ ὠμίλησε περὶ τῆς ἐλευθερίας μας ἣτις ὀφείλεται εἰς τὴν ἐθελουσίαν τῶν ἡρωϊκῶν προγόνων μας καὶ ἀπέδειξεν ὅτι τὰ κίνητρα τοῦ ἀγῶνος τοῦ 21 ἦσαν ὑψηλὰ καὶ εὐγενῆ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων. Ἐξῆρεν ἰδιαιτέρως τὴν ἐξέγερσιν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τῆς Μακεδονίας, ὡς καὶ τὴν σπουδαίαν συμβολὴν ταύτης εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα. Ἀνέφερε τοὺς γενναίους ἀρχηγοὺς Ἐμμ. Παπᾶν, Χάψαν, Καπετᾶν Κωνσταντῆ, Ἀγγελῆν Ρανταβέλλαν καὶ Ἀδερφινὸν Καμπούρη, οἵτινες συνήνωσαν τοὺς Χαλκιδικεῖς καὶ προέβαλον πείσμονα ἀνίστασιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφ' οὗ ἐξέθεσε τὰ τῆς νέας

ἐπαναστάσεως ὑπὸ τὸν Βερροῖ-έα συνταγματάρχην Τσάμην Καρατάσιον, καθ' ἣν ἐσφάγησαν 32 πρόκριτοι ἐφθασεν εἰς τὰ τελευταῖα γεγονότα, τῶν ἐσωτερικῶν διενέξεων. Καὶ περὶ τῶν λόγων του εἶπεν ὅτι ὁ σημερινὸς πόλεμος μᾶς εὐρίσκει ἠνωμένους ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν στιβαρὰν καθοδήγησιν τοῦ Ἐθνικοῦ μας Κυβερνήτου.

Ἡ ΣΤΕΨΙΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἅπαντες οἱ ἐπίσημοι καὶ ὁ κόσμος κατηυθύνθησαν πρὸς τὴν δημοσίαν ὁδὸν ὅπου ἐγένετο ἡ στέψις τοῦ Ἡρώου τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων.

Στεφάνους κατέθεσαν οἱ Κ. Κατοίκας Πρόξενος, μετὰ λίγα λόγια: «Ἡρώες καὶ συναγωνισταί μου. Γιὰ μᾶς ὑπῆρξατε, εἰστε καὶ θὰ παραμείνητε ἐσσεὶ ζῶντες καὶ ἀξιολίμητον παράδειγμα. Εἰς μνήμην σας ἀποτίων φόρον τιμῆς, βαθείας εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ εὐλαβῶς κλίνων ἐνώπιόν σας καὶ καταθέτω τὸν στέφανον τοῦτον ἐκ δάφνης». Ὁ Δήμος Πολυγύρου, ἡ Ε.Ο.Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων διὰ τοῦ κ. Κανναβου ὅστις εἶπεν μετὰ τῶν ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ε.Ο.Ν. μὲ εὐλάβειαν εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον χώρον προσερχομένη καταθέτει δάφνινον στέφανον διὰ τὴν ἀποτίσιν τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τοῦ θαυμασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην Ἐκείνων οἱ ὅποιοι μὲ τὸ αἷμα τῶν ἔγραψαν τὴν ἱστορίαν τῆς ἐλευθέρως Πατρίδος. Ἦλθαμε τὴν ἡμέρα αὐτὴν, ᾧ ἀθάνατοι ἡρώες, μὲ τὰ δάκρυα τῆς συγκινητικῆς χαρᾶς, ἦλθαμε στὸν τόπον αὐτὸν γιὰ τὴν ἐξέγερσιν τῆς ἀντιστατικῆς ἀποστασίας καὶ ἰδεολόγους, ζητοῦν αὐτοθυσίαν. Κάθε δοξασία, κάθε πίστις γιὰ τὴν ἐξέγερσιν τῆς ἐλευθέρως Πατρίδος εἶναι ἀνάγκη νὰ βαπτισθῇ πρῶτον εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ αἵματος. Ἀθάνατοι Ἡρώες. Ἀπὸ κάθε γωνιά τῆς Ἐλληνικῆς γῆς ξεκινουῦν σήμερον οἱ φαλαγγίται καὶ σὺν ἄλλοι Μαραθονοδρόμοι καταφθάνουν εἰς τὰ ἡρώα σας διὰ τὴν ἀναγγελίαν «Νενικήκαμεν». Μα' ὃ θὰ κάμομε μὴ προσερχῆ. Σεῖς σιωπηλῶς διότι ζητεῖτε εἰς τὸν αὐτὸν κόσμον καὶ εὐρίσκεσθε πλησιέστερα εἰς τὸν θεόν. Ἡμεῖς στεντορείως. Καὶ ἡ φωνὴ μας ἄς φθάσῃ σὺν δέησιν εἰς τὸ Θεόν».

Ἡ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Ἐπληκολούθησεν ἡ παρέλασις τῶν τμημάτων τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας ἀρρένων καὶ θηλέων ὑπὸ τὰ συνεχῆ καὶ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τοῦ κόσμου, ὅστις ἐθαύμασε τὸ παράστημα, τὸ σταθερὸν βᾶδισμα καὶ τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισιν τῶν νέων μας.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τῆς 4ης μέχρι 6ης ὥρας εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Γυμνασίου ἐδόθη κοινὴ εορτὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν Πολυγύρου, ἡ ὁποία ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Ἡ ἔναρξις ἐγένετο μὲ τὴν κατασκευαστικὴν, προσευχὴν τὴν ὁποῖαν ἔψαλε ἡ χορωδία τοῦ Γυμνασίου. Εὐθὺς κατόπιν ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ὁ γλυκὺς καὶ ἐνθους ἀγορητὴς γυμνασάρχης μας κ. Παπαγεργόρης εἶπε:

«25 Μαρτίου. Ἡμέρα καθ' ἣν τὸ ὄνομα ὁν, ἐν τῇ παντοδυνάμῳ αὐτοῦ βουλήσει καὶ ἐνεργείᾳ, κατέχευται εἰς τὴν γῆν, ἵνα τέλος συνειδητοποιηθῇ ἡ μέχρι τότε ἀρρωδὴς φλόξ τῆς ὀρθοκρητικότητος. Ὁ Θεὸς γίνεται ἀνθρώπος».

25 Μαρτίου Ἡμέρα καθ' ἣν ὁ σκλαβὸς Ἐλλην ἐν τῇ κρατείᾳ καὶ ἀνετακτῆ φ αὐτοῦ ἀποφύσει, καὶ μὲ τὸν αἰμῶνα τὸν ὁπῆν προκίλοῦν καὶ συνθέτουν μόνον αἱ χορδαὶ τῆς λύρας τῆς Ἐθνικῆς ψυχῆς ἀναβάνει ὑψηλὰ, ἵνα ἀντικρούσῃ τὴν ἀρρωδίαν καὶ ἀφῶσεν πλὴν τῆς ὀρθοκρητικῆς, τὴν ἐνοάρκωσιν τῶν Ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ τὴν Ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν.

Θεῖα συγκιτάσας λειπὸν καὶ Ἐθνικὴ ἐξίψισις. Ἰδοὺ ὁ συμβολισμὸς τῆς σημερινῆς ἡμέρας. Ἄγῳλλοντα τὰ οὐράνια, πανηγυροῦσιν τὰ ἐπίγεια. Ἐορτὴ Ἐορῶν, πανηγυρὸς ἐπὶ πανηγύρεω.

Ἡ θεοπεσία καὶ μυρόφωτος δύας τῶν ἀστέρων τῆς Βηθλεὲμ καὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀζροπόλεως Βράχου ὁμοούσιο: καὶ ἀδιώρητος διαλύει τοὺς ζόφους καὶ τὰ ἐρεβθῆ ἐκκρίσσει πελαγημένας καὶ σὰ πρὸς ἰδέας καὶ διασκορπίσει ὑποὺλα νεφελώματα.

Χριστιανισμὸς σήμερον καὶ Ἐλληνισμὸς ἀδελφώνονται καὶ θεομῶς ἀλλήλους περιπτύσσονται καὶ ἐπὶ πλέον διὰ τῆς αὐτῆς νοητικῆς κλίμακος, τῆς ψυχῆς δηλαδὴ τοῦ Ἐλληνος, ὁ μὲν Χριστιανισμὸς προσγειοῦται, ὁ δὲ Ἐλληνισμὸς ἡμθεοποιεῖται ὑπὸ τὴν θεομουργὸν πνοὴν τῆς Θεοσεβείας του, καὶ τοιούτοτρόπως ἀνέρχεται πρὸς τὰ ὑψηλὰ, ἀπὸ τῶν ὁποίων πάντα ἀνθρώπινη ἀδύναμία ἐξελίφεται καὶ μόνον ἀπασφράπτουν αἱ λαμπρόνες τῆς ἀνωτέρας συναισθήσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς δόξης, συντελουμένης οὕτω καὶ τῆς Ἐθνικῆς συνειδήσεως».

Ἐτετέλεσθη κατόπιν τὸ πλοῦσιον πρόγραμμα τὸ ὁποῖον περιελάμβανεν ὠραίους ὕμνους ὑπερόχους ἀπαγγελίας, ἄσματα καὶ διαφόρους χορούς (Τράτα, Πολυγυρινόν, Τσάμικον, Καλαματιανόν). Εἰς τὸ

Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ὅτι ἦτο ὁ προσδοκώμενος Χριστός, δηλαδὴ βασιλεὺς, ἐλθὼν ἵνα ἰδρῶσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Οἱ μαθηταὶ του περιέμενον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ προκηρῶσῃ τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας καὶ ὁ Ἰησοῦς αἰφνης τοὺς λέγει, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδὴ ὁ Μεσσίας θὰ πάθῃ πολλὰ καὶ θὰ ἀποκτανθῇ.

Τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἀποστόλων διερμηνεύων ὁ Πέτρος εἶπε τὸν Ἰησοῦν κατὰ μέρος καὶ ἤρχισε νὰ τὸν ἐπιτιμᾷ καὶ νὰ τοῦ λέγῃ «τί εἶναι αὐτὰ ποῦ λέγεις; ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἐλεήσῃ». Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν «ὑπάγε ὀπίσω μου Σατανᾶ». Διὰ τὴν ὁμολογίαν σου σὲ ὠνόμασα πέτραν ἀλλὰ τώρα γίνεσαι σκάνδαλον, ὄργανον τοῦ διαβόλου, ἵνα με ἀποτρέψῃς νὰ ἐκκληρώσω τὸ ἔργον μου, οὐχὶ ὅπως με εἶπεν ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς νομίζουσιν οἱ ἄνθρωποι. Οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ τὰ «τῶν ἀνθρώπων».

Ὁ Ἰησοῦς τὴν ἰδέαν τῶν Ἰουδαίων νὰ γίνῃ βασιλεὺς κοσμικὸς τὴν ἐθεώρησε σατανικὴν καὶ τὴν ἀπέκρουσε. Ὁ Ἰησοῦς ἤθελε νὰ ἰδρῶσῃ βασιλείαν πνευματικὴν ὄχι διὰ τῶν ὄπλων, ἀλλὰ διδάσκων, μαρτυρῶν τῇ ἀληθείᾳ καὶ καλῶν τοὺς ἀνθρώπους εἰς μίαν πνευματικὴν ἔνωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πίστεως εἰς ἓνα Θεὸν τὸν φανερωθέντα δι' αὐτοῦ. Ὁ διάβολος διὰ νὰ τὸν παρισύρῃ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς κοσμικῆς βασιλείας ἀπετάθη πρὸς τὸ αἰσθημα τῆς φιλαρχίας καὶ φιλοδοξίας. Τοῦ εἶπε, ἂν δεχθῆς τὴν ἰδέαν μου θὰ σοῦ δώσω ὅλα τὰ βασίλεια. Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπέκρουσε εἰπὼν «ὑπάγε ὀπίσω μου σατανᾶ διότι πρέπει κανεὶς μόνον τὸν Θεὸν νὰ προσκυνᾷ καὶ αὐτοῦ τὸ θέλημα νὰ κάμνῃ». Τὸ εὐαγγέλιον λέγει, ὅτι τότε ὁ διάβολος τὸν ἀφῆκεν ἄκρι καιροῦ. Τώρα ὁ διάβολος ἄλλο μέσον μεναχειρίζεται. Ἀποτείνεται πρὸς τὸ αἰσθημα τῆς φιλοξωτίας. Κινδυνεύεις νὰ ἀποθάνῃς, θὰ χάσῃς τὴν ζωὴν σου, τί ἐπιμένεις εἰς τὴν ἰδέαν σου;

Καὶ πράγματι τὴν ἰδέαν πε-

μέσον τῆς ἀλησιμονήτου αὐτῆς εορτῆς ἐνεφανίσθη ἓνα ἄφθαστο εἰς γοητείαν ταμπλῶ—βιβλῶν καὶ κατόπιν ἐπαίχθησαν δύο κωμωδία «ἡ Δασκάλα τῶν Γαλλικῶν» κατὰ διδασκαλίαν τῆς κ. Τσουγκράνη καὶ «Τὸ φῶρεμα τῆς κυρίας» κατὰ διδασκαλίαν τοῦ δραστηρίου καὶ (Συνέχεια εἰς τὴν 4ῃν σελίδα)

ὁ βασιλείας τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰησοῦ δὲν τὴν ἐδέχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἠτρώμαζοντο νὰ τὸν φονεύσουν. Ἡ ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἰδέαν του ἢ ἔπρεπε νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἀποθάνῃ.

Τὸν Πέτρον ὁ Ἰησοῦς τὸν βλέπει ὡς προσωποποιῆσιν τοῦ Σατανᾶ, ἐρχόμενον διὰ τοῦ φοβήτρου τοῦ θανάτου νὰ τὸν κάμῃ νὰ προδώσῃ τὴν ἰδέαν του, νὰ φρονῆ ὄχι τὰ τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἐπανελεθόντα καὶ δεύτερον Σατανᾶν, ἀποκρούει καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του: Πρόκειται νὰ φέρω νέαν ἰδέαν εἰς τὸν κόσμον. Ὁ κόσμος θὰ μᾶς σταυρώσῃ. Δι' αὐτὸ ὡς ἐγὼ καὶ σεῖς πέπει νὰ εἰσθε ἔτοιμοι, πρέπει νὰ ἄρῃτε τὸν σταυρὸν σας ἕκαστος ἔτοιμοι διὰ νὰ σταυρωθῆτε ὑπὲρ τῆς ἰδέας μου, ἂν θέλητε νὰ τὴν δεχθῆτε. Δύο ζωᾶς ἔχομεν, τὴν φυσικὴν ζωὴν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ πνεύματος. Ἡ ζωὴ τοῦ πνεύματος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἰδέας μας, τὰς πεποιθήσεις μας. Ὁ προδίδων, ὁ ἀρνούμενος τὰς πεποιθήσεις του χάνει τὴν πνευματικὴν ζωὴν.

Διὰ τοῦτο λέγει ὁ Ἰησοῦς, ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν φυσικὴν του ζωὴν ἀρνούμενος τὰς πεποιθήσεις του, θὰ χάσῃ τὴν πνευματικὴν ζωὴν, καὶ ὅστις χάσῃ τὴν σωματικὴν του ζωὴν διὰ τὰς πεποιθήσεις του, αὐτὸς θὰ σώσῃ τὴν πνευματικὴν του ζωὴν. Καὶ ποῖα ἐκ τῶν δύο εἶνε ἀνωτέρα;

Τὴν θὰ καταλάβῃς, λέγει ὁ Ἰησοῦς, νὰ κερδίσῃς τὴν ζωὴν τὴν φυσικὴν, νὰ κερδίσῃς τὸν κόσμον ὅλον, ὅταν χάσῃς τὸ πνευματικόν σου ἐγώ; Ὑπάρχει κανὲν ἀντάλλαγμα ἰσοφαροῦν κανὲν ἐγκόσμιον μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνεξαρτήτου, τοῦ ἐλευθέρου, τοῦ ἐμμένοντος πιστοῦ εἰς τὰς πεποιθήσεις του; Ὁ Ἰησοῦς μείνας πιστὸς μέχρι θανάτου εἰς τὴν συνειδήσιν του εἰς τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς του, ἔσωσε τὸν κόσμον. Δὲν θὰ εἶχομεν σήμερον ἡμεῖς τὴν ὑψηλὴν χριστιανικὴν συνειδήσιν, ἐὰν δὲν ἠπέθνησκον.

Ὑψοθεῖς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ πάντας εἴλκυσε πρὸς ἑαυτὸν. Προσκυνήσωμεν ὅθεν μετ' εὐλαβείας τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἐσώθημεν καὶ ἄς εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἔτοιμοι νὰ θυσιάζωμεν πᾶν φυσικὸν ἀγαθὸν καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν ἵνα σώζωμεν τὴν χριστιανικὴν μας συνειδήσιν τὴν διὰ τοῦ Χριστοῦ μεταδοθεῖσαν εἰς τὸν κόσμον.

† Ὁ Ἰησοῦς ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΥΠΩΝ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Ίερισσού κ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

Ο Ἀριστοτέλης ἐγεννήθη εἰς τὰ Στάγειρα τὸ 384 π. Χ. Οἱ πρόγονοί του ἦσαν ὄλμοι ἰατροὶ καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ὁ Νικόμαχος ὁ πατήρ του ἔγινε ἰατρός καὶ ὑπηρετοῦσεν εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Ἀμύντα. Ὁ πατήρ του ἀπ' ἄνευ, ὅταν ἦτο 17 ἐτῶν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ τοῦ ἄφησε μεγάλην περιουσίαν. Γεγόμενος δὲ κύριος μεγάλης περιουσίας μετέβη εἰς τὰς Ἀθήνας τῷ 367. Ἐγινε μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος. Ὁ Ἀριστοτέλης ἔδειξε μεγάλην εὐρυτίαν καὶ ἀπέσπασε τὴν προσοχὴν τοῦ διδασκάλου τοῦ Πλάτωνος, τόσον ὥστε τὸν ὠνόμαζε νοῦν τῆς διατριβῆς τῆς Σχολῆς καὶ τὸν οἶκόν του οἶκον τοῦ ἀναγνώστου, τοῦ μελετητοῦ. Ἐνόσφ ἔζη ὁ Πλάτων δὲν ἴδρυνε σχολὴν, ἔδιδε ἅμωσ μαθήματα ἰδ α ῥητορικῆς. Τῷ 342 πρὸς κλήτην διδάσκαλος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ὑπὸ τοῦ πατρὸς του Φιλίππου. Τότε ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἦτο 14 ἐτῶν. Ἐκεῖ ἔμεινε ἕως τὸ 334 ἦτοι 8 ἐτη, ὅποτε ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἀνέλαβε τὴν ἐστρατείαν κατὰ τῆς Μ. Ἀσίας.

Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος διετήρησε τὸν σεβασμὸν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν διδάσκαλόν του, ἄν καὶ αἱ σχέσεις διδασκάλου καὶ μαθητοῦ διεκόπησαν μετὰ τὸν φόνον τοῦ Καλλιस्थένους ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους.

Τῷ 335 ἐπέστρεψεν ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἐκεῖ ἐστὶν ἰδὴ τὴν ἰδίαν του σχολὴν εἰς τὸ Λύκειον (Λύκειον θὰ πῆ Γυμνάσιον, δηλαδὴ τὸπος ὅπου ἐγυμνάζοντο) ἀφιερωμένον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. Ἐκεῖ ἐδίδασκε περιπτῶν μὲ στεγνὸν κύκλον μαθητῶν εἰς τὸπος σκίους. Ἐνεκα τούτου ὠνομάσθη ἡ σχολὴ τὸν περιπατητικὴ καὶ οἱ μαθηταὶ του περιπατητικοί. Διὰ μεγαλύτερον κύκλον μαθητῶν ἐδίδασκε καθήμενος. Ἡ σχολὴ του ἦτο τοῦ κοινωνία φίλων, ἔιντες συνηθροίζοντο εἰς ὁρισμένας ἡμέρας καὶ ἔτρωγον εἰς κοινὴν τράπεζαν.

Ὁ Ἀριστοτέλης ἔμεινε εἰς τὰς Ἀθήνας μέχρι 323. Εἶχε γράψει ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ φίλου καὶ συμμαθητοῦ Ἑρμείου ἐγκώμιον. Ὁ Ἑρμείας ἦτο ἡγεμὸν τῆς πόλεως Ἀτάρνας εἰς τὴν Μυσίαν. Τὸν ἐφόρευσαν μὲ πολλὰ βάραινα οἱ Πέρσαι. Τὸ ἐγκώμιον ἦτο ὕμνος τῆς ἀρετῆς τοῦ Ἑρμείου καὶ παρίστατο ὡς μάρτυς τῆς Ἀρετῆς. Διὰ τὸ ἐγκώμιον τοῦτο κατηγορήθη ὁ Ἀριστοτέλης ὡς ἀσεβής, διότι ἔλεγον ὅτι ἐθεοποίησε ἕνα ἄνθρωπον. Ὁ Ἀριστοτέλης ἐγκατέλειψε τὰς Ἀθήνας φειβθεῖς, ἵνα μὴ καταδικασθῆ εἰς θάνατον, ὅπως ὁ Σωκράτης καὶ λέγεται, ὅτι φεύγων εἶπε: «Φεύγω διότι δὲν θέλω νὰ δώσω εὐκοιρίαν εἰς τοὺς Ἀθηναίους νὰ ἀμαρτήσουν καὶ ἐκ δευτέρου πρὸς τὴν φιλοσοφίαν». Διότι καθὼς ἔφερε τὸ πρῶτον κατεδίκασαν τὸν Σωκράτην εἰς θάνατον. Μετὰ ἔν ἔτος τὸ 322 ἀπέθανε ἀπὸ ἀσθένειαν. Οἱ περισσότεροι λέγουσιν ἀπὸ ἀσθένειαν στεμμάχου.

Ὁ Ἀριστοτέλης βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὸν μαθητὴν του τὸν Μ. Ἀλέξανδρον συνεγραψε τὴν ἱστορίαν τῶν ζῴων ἢ Ζωολογίαν. Τὰς γνώσεις περὶ τῶν ζῴων ἔλθεν ἀπὸ πολλοὺς πληρωμένους ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, οἵτινες ἐξήταζον τὰ διάφορα ζῶα καθὼς καὶ τοὺς ἰχθύς, τὰ ὁποῖα ἔζων εἰς τὸ ἀπέραντον Κράτος του. Ὁ Ἀριστοτέλης ἐγραψε πολλὰ βιβλία. Ἡτο πνεῦμα δημιουργικόν, ἦτο πανεπιστήμων. Κατέγινεν εἰς ὅλας τὰς ἐπιστήμας, ἔλεγετο ὅτι ἐκράτει εἰς τὰς χεῖρας του σφαῖραν καὶ εἶχεν ἐμπρὸς του λεγάνην. Ὅταν δὲ ἐργαζόμενος ἐκ τοῦ κόπου ἀποκοιμᾶτο, ἐπιπτεν ἢ σφαῖρα ἀπὸ τὰς χεῖρας του εἰς τὴν λεγάνην καὶ τὸν ἐξίπνα.

Ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἶναι οἱ δύο μεγάλοι φιλόσοφοι τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ὅπως αὐτοὶ ἐξήγησαν τὸν κόσμον τοιουτοτρόπως μέχρι τοῦδε παραδέχονται οἱ σοφοὶ τὴν ἐξήγησιν τοῦ κόσμου. Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην εἰς κάθε πρῶτον βλέπουμε 4 τινα, τὴν αἰτίαν, τὴν ὕλην, τὸ σχῆδιον ἢ τὸν τύπον καὶ τὸν σκοπὸν. Ἰδόμεν ἕνα σπῆτι. Εἰς αὐτὸ βλέπομεν πρῶτον τὴν ὕλην, τὰ ξύλα καὶ τὶς πέτρες, δεύτερον τὸ σχῆδιον ἢ τὴν μορφήν, τρίτον τὸν ἀρχιτέκτονα τοῦ τὸ ἔκαμεν, αὐτὸ δὲ εἶναι ἡ αἰτία καὶ τέταρτον τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον ἐκτίσθη καὶ ὁ ὅποιος εἶναι διὰ νὰ κατοικήσουν οἱ ἄνθρωποι. Αὐτὰ τὰ 4 ἢμπορεῖ εἰς δύο μόνον νὰ περιορίσωμεν διότι ἡ αἰτία εἶναι τὸ σχῆδιον πῶ εἶχεν ὁ ἀρχιτέκτονα εἰς τὸν νοῦν του καὶ διότι ὁ σκοπὸς εἶναι πάλιν τὸ σχῆδιον εἰς τὸ ὅποιον κτίζων τὴν κατοικίαν ἀπέβλεπεν. Δύο λοιπὸν τινα ὑπάρχουν εἰς τὰ ὄντα ἢ ὕλη καὶ ἡ μορφή δηλαδὴ τὸ σχῆδιον. Ἰδόμεν τὴν κερασάν, εἰς αὐτὴν διακρίνομεν τὴν ὕλην καὶ τὴν μορφήν της. Ἰδόμεν τὸ πρόβατον, εἰς αὐτὸ διακρίνομεν τὰς σάρκας του καὶ τὸν τύπον. Τὰ ὄντα ὅμως δὲν εὐρίσκονται ἐν σίσει, ἀλλὰ ἐν διηνεκῇ κινήσει. Διακρίνομεν τὴν ὕλην καὶ τὴν μορφήν της. Ἰδόμεν τὸν σπόρον καὶ ἀρχίζει ἡ κίνησις μαζεύεται ὅλη ἀπὸ περιξ καὶ κατασκευάζεται τὸ φυτόν. Ἡ κίνησις δηλαδὴ ἡ κατασκευὴ προχωρεῖ πρὸς ἕνα ὁρισμένον σκοπὸν, σπεύδει νὰ λάβῃ ὁρισμένον τύπον, ὁρισμένον σχῆμα, σπεύδει νὰ γίνῃ κερασά ὅταν ὁ σπόρος ἦτο κερασάς. Ἐπομένως ἡ αἰτία καὶ ὁ σκοπὸς τῆς κινήσεως εἶναι ἡ μορφή. Ἡ ὕλη ἢμπορεῖ νὰ γίνῃ ὅλα τὰ σχήματα, εἶναι ἀπροσδιόριστος. Ὅταν λάβῃ ἕν σχῆμα, τότε ἡ μορφή εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ.

Εἰς τὸν κόσμον δὲν ἢμποροῦμεν νὰ χωρίσωμεν τὴν ὕλην ἀπὸ τὴν μορφήν, κάθε ὄν εἶναι ὕλη καὶ μορφή. Μόνον ὕλη χωρὶς μορφήν δὲν ὑπάρχει, δὲν εἶναι νοητὴ Ἀλλὰ τὴν μορφήν μποροῦμεν διὰ τοῦ νοῦ μας νὰ τὴν νοήσωμεν. Ἀλλὰ πῶς εὐρέθη ὁ κόσμος αὐτὸς μὲ αὐτὴν κίνησιν; Ποῖος δίδει κίνησιν εἰς τὸν κόσμον; Ποῖος εἶναι τὸ πρῶτον κινῶν; Ὁ Ἀριστοτέλης ἀπαντᾷ. Ὁ Θεός. Τί εἶναι ὁ Θεός; Ὁ Θεός εἶναι ὄλοι οἱ τύποι τῶν ὄντων τοὺς ὁποῖους νοεῖ ὁ Θεός. Ὁ Θεός εἶναι ἐνέργεια εἶναι ὄλοι αἱ μορφαὶ τοῦ παντός. Εἶναι ἀκίνητος καὶ ἀμετάβλητος. Δὲν κινεῖται διότι δὲν σπεύδει νὰ φθάσῃ τὸν τύπον, τὴν μορφήν, ἀφοῦ αὐτὸς εἶναι ἡ μορφή ἐν ἐνεργείᾳ. Εἶναι ἀμετάβλητος. Δὲν εἶναι ὕλη ἀλλὰ νόησις καὶ ἐκεῖνο πῶ σκέπτεται εἶναι ὁ ἐνυτός του δηλαδὴ αἱ ἰδέαι, οἱ τύποι. Ἡ ὕλη ζῆτῆ νὰ τὸν ὁμοιάσῃ. Εἶναι τὸ ἐπιθυμητόν, τὸ ἐφετόν, τὸ ζητούμενον καὶ ὄλα τὰ ὄντα κινεῖται, ἵνα τὸν ὁμοιάσουν. Αὐτὸς ἀκίνητος κινεῖ τὰ πάντα. Ἡ αἰτία τῆς κινήσεως εἶναι Αὐτὸς ἀλλὰ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς κινήσεως εἶναι Αὐτός. Ὅλα κινούμενα σκοπὸν ἔχουν νὰ φθάσουν ἕνα τύπον, δηλ. τὸν Θεόν, ἀφοῦ ὁ Θεός εἶναι ὕψιστον ἐφετόν, τὸ ὕψιστον νοητόν. Ὁ Θεός εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ παντός.

Κατὰ τὴν νέαν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως ἐσηματίσθησαν ὄλοι οἱ μορφαὶ τῶν ὄντων βαθμηδὸν καὶ ὄλοι ἐν γίνονται τὴν λειότεραν. Ἡ μεγαλύτερη τελειότης εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐπομένως ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ Θεός. Δηλ. τὸ σπῆτι τῆς ὕλης κινούμενα καὶ ἐνούμενα ἀπέτελεσαν βαθμηδὸν τὰ διάφορα ὄντα, ἐσηματίσαν τοὺς τύπους καὶ ἀκόμη προχωροῦν. Ἡ κίνησις αὐτὴ

εἶναι τυχαία καὶ αἱ μορφαὶ τῶν ὄντων τυχαῖαι. Πρῶτα ἦ ὁ ὕλη καὶ ἔπειτα ἔγιναν αἱ μορφαὶ ἐκ τῆς ὕλης.

Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην ὅμως πρῶτα ὑπῆρχον αἱ μορφαὶ τὰ σχήματα καὶ σύμφωνα μὲ αὐτὰ κινούμενη ἢ ὕλη σχηματίζει τὰ ὄντα. Πρῶτα ὑπάρχει ὁ Θεός καὶ ἔπειτα ὁ κόσμος. Ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης ἔχει δίκαιον ὑποστηρίζων, ὅτι ὁ Θεός εἶναι πρὸ τοῦ κόσμου, ὅτι δηλ. τὰ σχήματα οἱ τύποι τῶν ὄντων ὑπῆρχον ὡς ἰδέαι, ὡς σχέδια πρὶν νὰ πραγματοποιηθοῦν εἰς τὸν κόσμον ὅτι δηλ. προηγείται τῆς ὕλης ἢ ἡ δέα φαίνεται εἰς τὸ ἔξῃ.

Γνωρίζετε ὄλοι τὴν Ἰλιάδα τοῦ Ὀμήρου εἶναι μία διήγησις μὲ ἀρχὴν καὶ τέλος. Αὐτὴ συνίσταται ἀπὸ προτάσεις, εἰ προτάσεις ἀπὸ λέξεις καὶ αἱ λέξεις ἀπὸ γράμματα. ἢμποροῦμεν νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι ἐὰν βάλλωμεν εἰς ἕν δοχεῖον τὰ γράμματα πολλὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ κινήσωμεν, ὅτι τυχαίως θὰ γίνοντο λέξεις προτάσεις καὶ ἐπὶ τέλους ἢ Ἰλιάς; Ἀδύνατον. Ἐχρησάσθη ἕνας νοῦς πῶ συνέλαβε τὴν διήγησιν τὸν τύπον καὶ κατόπιν ἔλαβε τὰς λέξεις, τὸ ὕλικὸν καὶ ἔκαμε τὴν Ἰλιάδα. Πρέπει νὰ προηγηθῆ ἡ ἰδέα διὰ νὰ γίνῃ κάτι τὴν δηλ. διὰ νὰ λάβῃ πραγματικὴν ὑπόστασιν. Ὅπως καὶ τὰ ἄλλα τῆς ὕλης κινούμενα τυχαίως δὲν ἢμποροῦσαν νὰ κατασκευάσουν τὸν κόσμον.

Δὲν ἢμποροῦσαν νὰ ἐφανισθοῦν τὰ διάφορα ὄντα τυχαίως ἐκ τῆς τυχαίας κινήσεως τῶν ἀτόμων ὅπως παραδέχεται ὁ ὕλισμός. Πρῶτον νὰ ἐφανισθοῦν τὰ ὄντα ὑπῆρχον αἱ ἰδέαι καὶ ἡ κίνησις ὄλου τοῦ κόσμου ἀποβλέπει πρὸς τὰς ἰδέας καὶ δημιουργεῖ τὸν κόσμον. Ὅτι ὑπάρχει ὕλη ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον πρὸ ὕπῆρχον ἐν τῷ Θεῷ. Κάθε ἐφεύρεσις δὲν παρουσιάζεται πρῶτη φορά εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἀνακαλύπτεται, ἐφευρίσκεται διὰ τοῦ νοῦ ὑπάρχοντος πρῶτον εἰς ἕνα ἄλλο νοῦν τὸν νοῦν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἀριστοτέλης θέλων νὰ δείξῃ καὶ λιγώτερον τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ παρίσταται τὴν τάξιν καὶ τὴν σκοπιμότητα ἐν τῷ κόσμῳ τὰ ὅποια εἶναι ἀδύνατα ἄνευ τοῦ νοῦ.

Τυχαίως δὲν ἢμποροῦσαν νὰ γείνων. «Νοῦς ἐστὶς ὁ διακοσμήσας τὸ χάος» ἔλεγον ὁ διδάσκαλος τοῦ Σωκράτους Ἀναξαγόρας.

Τὸ Ἀριστοτέλους ἢ κεντρικὴ ἰδέα ἐκφράζεται εἰς τὴν φράσιν του τὸ «πρῶτον ὃ σπέρμα ἐστὶ ἀλλὰ τὸ τέλειον» δηλ. τὸ τέλειον δὲν εἶναι εἰς τὸ τέλος μᾶς ἐξελίξεως ἀλλὰ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ Θεῷ καὶ ἢ ἐξελίξεως σκοπὸν ἔχει νὰ τὸ φθάσῃ.

Αὐτὴ εἶναι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἢ διδασκαλία τοῦ μεγάλου σοφοῦ τῆς Ἑλλάδος τοῦ πατριώτου μας Ἀριστοτέλους.

Δὲν ἀπέθανε ἀλλὰ ζῆ καὶ θὰ ζῆ αἰώνως, διότι ἢ διδασκαλία του περὶ Θεοῦ ἔγινε κτῆμα ὄλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Ἄς ὑπερηφανευθῶμεν, διότι τὸ ἔθνος μας ἐγέννησε ἕνα τοιοῦτον μέγαν γίγαντα, ὅστις ζῆ μέχρι σήμερον καὶ διδάσκει τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὄδηγεῖ πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ πνευματικὸν.

Σήμερον ἢ φιλοσοφία ἀφῆσασα τὸν ὕλισμὸν ἐστράφη πρὸς τὸν Ἀριστοτέλην καὶ Πλάτωνα διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὸν κόσμον.

† Ὁ Ίερισσοῦ ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ Γ. ΚΑΖΑΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ - ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων
Ἀριθ. 2871
Ὁ συμβολαιογραφὸν Εἰρηνοδίκης Ίερισσοῦ Θεόδωρος Δημητρίου Λάππας ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος κατοικοεδρεύων ἐν Ίερισσῷ.
Δηλοποιῶ ὅτι

Τὴν δεκάτην τετάρτην (14) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1940 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Ίερισσῷ καὶ ἐμπροσθεν τοῦ καφενείου τοῦ Χρήστου Τεφελίνης, ἐνθα ὁ συνήθης τόπος τῶν πλειστηριασμῶν καὶ ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναληρωτοῦ μου πλειστηριασθῆσαν τὰ καταγεθῆντα ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1939 καὶ ὑπ' ἀριθμ. 188 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητήρος τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν Ἀυγερινῶν Γεωργίου Χαλάτη ἀκίνητα κτῆματα τοῦ ὀφειλέτου Νικολάου Ἰωάννου Μαρίνου κατοικοῦ Ἂερισσοῦ, ἐπιστεῦσι τοῦ Κωνσταντίνου Δαλαβέρα κατοικοῦ Θεσσαλονίκης δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 422)1938 ἔτους ἀποράσεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Θεσσαλονικῇ Πρωτοδικῶν ἦτοι ἕνα κτῆμα κείμενον εἰς τὴν «Λάκκος» παρὰ τὴν παραλίαν Ίερισσοῦ τῆς ὀνομαζομένης Κοινότητος Ίερισσοῦ ἐκτάσεως ἐνός καὶ ἡμίσεως (11)2 στρέμματος περίπου, ἔχει ἐντός αὐτοῦ 24 συκαμινέας, 5 μηλέας, 4 ῥο' ἀκινέας, 1 κυρθεῖαν καὶ 1 ἀμυγδαλέαν, οὗτος εἶναι διὸ τμήματα τὰ διὰ τῆς κτῆμα εἰσόδου διασχίζόμενα καὶ διαχωριζόμενα τοῦ ὑπολοίπου διὰ τοῦ ἀλάκκος τοῦ ρέντος ὄδατος καὶ τοῦ τεύχους καὶ συνορευόμενα διὰ τοῦ κήπου Δημητρίου Καμπούρη καὶ ἀμπελοῦ Δημιῶν Παπαδήμου, Σωτηρίου Θεωμά, βορείως Αἰκατερίνης χήρας Πέτρου Μαρίνου καὶ Δημητρίου Μαρίνου. Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος εἶχε προσδιορισθῆ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 190 καὶ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1939 προγράμματος τοῦ αὐτοῦ ἀνω κλητήρος καὶ ἐνεργηθῆ τὴν 10ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1939, ἀλλ' οὗτος δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 59 τῆς 17 Αὐγούστου 1939 ἀποράσεως τοῦ προεδροῦντος Πρωτοδικῶν Χαλκιδικῆς κ. Γ. Παπαδοπούλου ἀνεστάλη ἐπὶ τετάρτην καὶ συνεπῶς τοῦ κολύματος τῆς ἀναστολῆς αἰρομένου λόγῳ τῆς ἐκπενέσεως τῆς τεταμένου προθεσμίας προσδιορίζεται οὗτος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 200 καὶ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1940 ἔτους ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος τοῦ αὐτοῦ ἀνω κλητήρος Ἀυγερινῶν Γ. Χαλάτη καὶ ἐνεργηθῆ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους καὶ συμφωνίας τὴν δεκάτην τετάρτην (14) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1940, Ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἐνεργεῖται ὅπως πληρωθῆ ὁ ἐπιστεῦδων τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ ποσᾷ δυνάμει τῆς ὡς ἀνω ἀποράσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Θεσσαλονίκης ἦτοι διὰ κεφάλαιον δραχμῶν (15.000) μετὰ τοῦ νομίμου τόκου τῆς ὑπρημερίας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ γραμματίου (3 Σεπτεμβρίου 1938) μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ λοιπὰ κατὰ τὴν ἐπιταγὴν ἔξοδα ἐν ὄλῳ ὀφειλόμενα δραχμῶν (17020) ὡς καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει συμβάντων καὶ συμβησομένων μέχρι πέρας αὐτοῦ. Ὁ πρῶτος προσφορὰ ἐκ μέρους τοῦ ἐπιστεῦδοντος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει τὸ ἐν τρίτον 1/3 τῆς κατὰ τὴν κατασχέσιν γενομένης ἐκτίμησεως ἦτοι δραχμῶν (6666,65). Ἡ κατακύρωσις τῶν ἀνωτέρω κατασχεθέντων κτημάτων τῶν ὀφειλέτου Νικολάου Ἰω. Μαρίνου κατοικοῦ Ἂερισσοῦ γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τελευταῖον πλειοδότην μετὰ παρέλευσιν τριῶν πρῶτων λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Εἰς τὸν ἔρωτα

Μιά μέλισσα εἶχε κοιμηθῆ σ' τὰ ῥόδα τάνθισμένα καὶ δὲν τὴν εἶδε ὁ ἔρωτας τὴν ὕβαλε τὸ κεντρί της σ' τὸ δάκτυλό' καὶ μὲ φωναῖς, καὶ μᾶτια δακρυσομένα, ἔτρεξε σ' τὴν μητέρα του ὁ γυιὸς τῆς Ἀφροδίτης.

Σ' τὴν ἀγκαλίαν της ἔπεσε, ἔδειξε τὸ χεράκι καὶ εἶπε: «Μαννούλα' χάθηκα' χρυσὴ μαννούλα, σβύνα. Μὲ πλῆγωσε ἕνα φτερωτό, ἕνα μικρὸ φιδάκι, ὅπου τὸ λένε μέλισσα' μαννούλα, τί νὰ γίνω!»

Κι' ἐκείνη χαμοέλασε καὶ τοῦ εἶπε: «Μά, ἄν ποιοῦνε ὄσους ἢ μέλισσα κεντάει, τότε, ἔρωτα, στοχάσου, ἐκείνοι πόσο θὰ πονοῦν, πῶ ἀλύπητα γτυποῦνε, τοὺς δυστυχεῖς. τὰ τρομερὰ τὰ βέλη τὰ δικά σου!»

Θ. ΒΟΡΕΑΣ

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Πληροφορούμεθα μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι τὴν 20ην λήξαντος ὁ ἐξ Ἀρναίας κ. Γεώργιος Ν. Μήτσιου ἔδωκεν ἐν Ἀθήναις τὸν ὄρκον τοῦ ἱατροῦ.

Εἰς τὸν νέον ἐπιστήμονα εὐχεται ὁ «Πρωτοπόρος» λαμπρὰν σταδιοδρομίαν.

τῆς τελευταίας προσφορᾶς διδομένου τοῦ σημείου τῆς κατακύρωσεως ὑπὸ τοῦ κλητῆρος διὰ σκηπανίου κατ' ἐντολήν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναληρωτοῦ μου. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης τῶν ἀνωτέρω πλειστηριαζομένων ἀκινήτων κτημάτων ὀφείλει ἅμα τῇ κατακύρωσει νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλετιστὴ ρίσμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον Ἀρναίας καὶ ἐντός τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης προθεσμίας. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀτολῆτος κρίσεώς μου. Τὰ κτηματικὰ δικαιώματα ἐπιβαρύνονται τὸν ὑπερθεματιστὴν. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμποντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν ἐκποιηθσομένων τούτων ἀκινήτων κτημάτων, ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ὥραν, τοπον καὶ χρόνον καὶ πλειοδοτήσωσι. Ἐγένετο τὸ παρὸν ἐν Ίερισσῷ καὶ ἐντός τοῦ Εἰρηνοδικεακοῦ Καταστήματος οἱ ἡμάτος τοῦ Δημοσίου, ἐνθα Συμβολαιογραφῶ σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην (14) τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑνεαεκοστοστοῦ τεσσαρακοστοῦ (1940) ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπογράφεται.

Ὁ Συμβολαιογραφὸν Εἰρηνοδίκης Ίερισσοῦ.

(Τ. Σ.) ΘΕΟΔΩΡΟΣ Δ. ΛΑΠΠΑΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ & ΡΑΠΤΙΚΗΣ Οἴκου ΒΕΤΤΥ

Αἱ τελευταῖαι ἀποφοιτήσασαι Διπλωματ. Μαθήτριάι Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐπαρχιῶν παραδίδονται καὶ Μαθήματα Κοπτικῆς δι' Ἀλληλογραφίας.

Ζητήσατε κανονισμὸν καὶ πληροφορίας. Εὐμενεστάτη ἀπάντησις εἰς κάθε ἐπιστολήν.

Ὁδὸς 4ης Αὐγούστου ἀριθ. 40. (Πλατεία Ἁγίας Σοφίας)
Θ Ε Σ Σ Α Δ Ο Ν Ι Κ Η

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Έτησία δραχ. 100 Έξάμηνος 50

Διά Δήμους, Κοινοτήτας, Τραπεζάς και διαφόρους οργανισμούς δραχ. 300

Διά πάσαν εισπραξίν εκδίδεται διπλότυπος απόδειξις φέρουσα την σφραγίδα της εφημερίδος και την υπογραφήν του οικονομικού διευθυντού Γ. Κατσίκου.

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν

Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηρισμοί, αγγελίαι κ.λ.π. 5 δραχ. κατά στίχον των 8 στιγμών.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΔΗΜΗΤΡ. ΧΑΤΖΗΧΡΙΣΤΟΣ Πολύγυρος

ΣΚΟΡΠΙΕΣ

ΓΡΑΜΜΕΣ

Εφθάσε επί τέλους η γοητευτική άνοιξις. Πού την ύπεδέχθησαν πρώτας αί μυγδαλιές. Και μερικοί νεαροί. Πού πέταξαν παλτά και καπαρτίνες. Έτσι άποστρατεύεται πλέον και ο άστρονόμος του Ταξιάρχου.

Χαρακτηριστικός είναι εφέτος ο ένθουσιασμός του κόσμου. Πού συμμετέχει σε κάθε εκδήλωσι χαράς ή Έθνικής γιορτής.

Αγγλομαθής συμπολίτης. Την Αγγλικήν εκ της Κυριακάτικης «Μακεδονίας» διδασκόμενος Θεάται συχνότατα Έναγκαλίζων περιπατώνς το ραδιόφωνον. Όσάκις μεταδίδει ειδήσεις εις την Αγγλικήν. Μεταφράζων δε ταύτας άνεξελέγκτως. Άποσπᾶ τά συγχαρητήρια των παρισταμένων.

Από βαθείας πρώτας. Αρχίζει μιά άτελευταία σειρά άν θρώπων. Μπρός στο κατάστημα των άδελφών Βερροιώτη. Περιμένουν το μοίρασμα του γιορτασίου. Τό όποϊον ως φαίνονται όνειρευονται κάθε βράδυ.

Εν γαρουν κυριών μέσ' τό ζαχαροπλαστείο. Χαρούμενο σάν τά άποδημητικά πουλιά. Πού άδιάκοπα τιτιβίζουν στον έρχομό της άνοιξης. Κατόρθωσαν στην αρχή. Νά επιβάλλουν σιωπή στις άνδρικές παρέες. Υστερα στο... ραδιόφωνο. Και στο τέλος νά τρέψουν εις φυγήν τους λιγοστούς θαμώνας.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Η Α' Οίκουμ Σίνδος τῷ 325 ὄρισε τό Πάσχι νά εορτάζηται τήν Κυριακήν τήν ἐρχομένην μετά τήν πανσέληνον τήν γενομένην μετά τήν ἰσημερινάν 21 Μαρτίου τότε Ἰσημερία εἶναι 21 Μαρτίου, ἡ μετ' αὐτήν πανσέληνος γίνεται 23 Μαρτίου διά ταῦτα οἱ Δυτικοί καί Προτεστάνται εορτάζουν τό Πάσχι τήν Κυριακήν 24 Μαρτίου.

Ἡμεῖς θεωροῦμεν ὅτι ἡ ἰσημερία εἶναι 21 Μαρτίου κατῶ τό Ἰουλιανόν ἡμερολόγιον ὡς ἦτο 21 Μαρτίου τῷ 325 μ. Χ. ὅτε ὄρισθη ὁ εορτασμός τοῦ Πάσχα.

Ἡ 21 Μαρτίου κατῶ τό Ἰουλιανόν πίπτει εἰς τᾶς 3 Ἀπριλίου κατῶ τό νέον ἡμερολόγιον, πανσέληνος μετά τήν 3ην Ἀπριλίου γίνεται 22 Ἀπριλίου ἡμέραν Δευτέραν διά ταῦτα Πάσχα ἔχωμεν ἡμεῖς τήν ἑπομένην Κυριακήν 28 Ἀπριλίου.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΜΟΔΑ

Άρθρον Οίκου BETTY

Τό Παρίσι μέ ὄλον τόν πολεμικόν της ζναβρασμόν βρήκε πάλιν τήν εὐκαιρία νά νά μά προυσιᾶσῃ τήν νέαν Μοδάν.

Ίδού μία περίληψις. Σιλουέττα.—Δέν ἔχει ἀλλάξει πολὺ ἄπο τήν περιουήν. Ὡμοῖα πρὸς τό φάρδος, μέση στενή καί κλῶς περιωρισμένο.

Ταγιέρ.—Υπέροπτε τῆς μόδας. Κάθε καινούργιο Μόδι τᾶ προτιμᾶ καί περισσότερον. Παντοῦ καί πάντα ταγιέρ. Τό χαρακτηριστικόν ὅμως εἶναι αἱ μεγάλες τσέπες των (στρατιωτικῶ ἑυθμοῦ) καί τό μέκος των μέχρι περιφερείας.

Μαντά.—Δύο τύποι παρουσιάζονται τᾶ εφαρμοστά καί τᾶ φηρδνά. Τᾶ εφαρμοστά μέ ἔλαφρὺ κλῶς τᾶ δὲ φαρδνά εἴτε ἐντελῶς ἴσια, εἴτε πάλιν μέ ἔλαφρὺ κλῶς πρὸς τᾶ ὄπισθεν. Τό χαρακτηριστικόν τῆς νέας μόδας εἰς αὐτό τό εἶδος εἶναι τᾶ Μαρτεγκάλ πρὸς τᾶ πίσω, ὅπως καί αἱ μεγάλες τσέπες.

Φορέματα.—Ἡ γρημμή των ὡς εἶναι, ἐμφανίζεται λιθ σερμή. Κλῶς πάντα περιωρισμένα. Τᾶ κλῶς ἐμφανίζονται συμμζεμένα πότε πότε: τᾶ ἔμπρὸς πότε πρὸς τᾶ πίσω μέ διάφορα τεχνίσματα στολιστικῶν κοψυμάτων. Τᾶ ἐπάνω των φορεμάτων εἶναι πάντα στολισμένα μέ πτέτες, σοῦρες, δραπέδες, κεντήματα, τούλις, δαντέλες πρὸ πάντων.

Υφάσματα.—Πάμπολλα σκωτσέζικα, ὀιγωτᾶ διάφορα, γιά ἄν σάμπλ καί ταγιέρ. Ζωρζέτες, Μουσ σέλινες, Βιρνα καί χιτᾶ κρέπ, κα θῶς καί ἀνάπολλα φασονέ. Τᾶ ἔμπιμέ γιά τό μεγάλον καλοκαίρι τᾶ προτιμᾶ λουλαδάτα, ὅπως καί τᾶ γιωμετρικά σχέδια σιλιζέ.

Χρώματα.—Τᾶ βιοικᾶ χρώματα

εἶναι τό μαῖο, μπλέ, πρὸ πάντων τό μπλέ ἀεροπορικῶ (χρῶμα στολῆς ἀεροπόρων) ὀκκίνο ζιηρά. Τᾶ ἐντελῶς κοινούργια εἶναι τᾶ δύο κίραμελί (χρῶμα καραμέλας) καί τό τοῦ καλμποκιού (καφεκίτρινο).

Φούστες.—Περιωρισμένα κλῶς, μέση καί περιφερεία πάντοτε ἔφαρ

μοστή. Μανίκα.—Πάντα σκέτα καί ἴσια. Τό χαρακτηριστικόν τῆς νέας μόδας εἶναι τᾶ καλοκαιρινᾶ ἱμύκοντα μέχρις ἀγνώνος.

Κεντήματα.—Διάφορα στολιστικά κεντήματα ἔξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν καί φέτος.

Συμπέρασμα: Ἡ σερμότης καί τό λεπτό γούστο ἔξικολουθεῖ ἐπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.

Οίκος BETTY

Ὀδὸς 4ης Ἀυγούστου 40

Θεσσαλονίκη

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΝ

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Η ΕΟΝ - Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

Βαθειᾶ ἱκανοποιημένοι ὄλοι ἄπο τῆ σοβαρᾶ ἔργασία τήν ὀποϊαν προσφέρουν τόσον πρόθυμα οἱ βαθμοφόροι τῆς Ἐθνικῆς νεολαίας τοῦ χωριοῦ μας τοὺς σφίγγουμε τό χέρι καί τοὺς εὐχαριστοῦμε θερμᾶ γιά τῖς πολύτιμες ὑπηρεσίες τους.

Οἱ ἀκούραστοι αὐτοὶ ἡγήτορες τῆς ΕΟΝ δις Σ. Ρουκά καί κ. Παπαργυρίου ἐφαρμόζουν κάθε Τετάρτη καί Κυριακή ἕνα μελετημένο πρόγραμμα τό ὀποῖο φέρει ἄριστα ἀποτελέσματα. Συγκεντρώνουν κορίτσια καί ἀγόρια καί ἀναπτύσσουν σ' αὐτᾶ μέ ἀπλότητα τῖς ὑποχρεώσεις των στή κοινωνία τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους. Ὑστερα τᾶ γυμνάζουν καί τᾶ διδάσκουν Ἑλληνικούς χορούς μέ

τραγοῦδια ποῦ ἀντηχοῦνε γύρω ἄπ' τό σχολεῖο μας.

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ

Τήν 17 παρελθόντος ἐδόθη μιά χοροεσπερίδα ποῦ εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία. Φαλαγγίτισσες καί σκαπάνισες ντυμένες ἔνδυμασίες τοῦ χωριοῦ μας ἐξετέλεσαν διαφόρους χορούς. Ἀπηγγέλθησαν ποιήματα καί ὕστερα ὁ κόσμος ρίχθηκε στό γλέντι. Στό τέλος ὁ κ. Παπαργυρίου ἠψαχρίστησε ὄλους ὄσοι ἐτίμησαν τήν χοροεσπερίδα καί τᾶς δίδας Ρουκά καί Παπαγεωργίου αἱ ὀποῖαι εἶχον ἀναλάβει τήν ὀργάνωσι τοῦ χοροῦ αὐτοῦ, ποῦ ἤφησε σ' ὄλους μας τῖς καλύτερες ἐντυπώσεις.

Θεοχ. Κουμαντσιώτης

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

ΑΦΩΝ ΤΣΙΟΥΚΑΡΗ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Α' «ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΝ» Ἐγνατίας 66 - Τηλ. 47-22 Στάσις Βασ. Κωνσταντίνου

Τουριστικόν, μέ ὄλα τᾶ Κομφόρ, Καλοριφέρ, Τρεχοῦμενα νερά, ζεστά καί κρύα εἰς ὄλα τᾶ δωμάτια, Δουιτᾶ εἰς κάθε διαμέρισμα, Αἰθούσας ἀναμονῆς καί ΕΠΙΠΛΩΣΙΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΗΝ

Β' «ΘΕΣΣΑΛΙΑ» Ἐγνατίας 30 - Τηλέφ. 20-56 Στάσις Κολόμβου

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΗΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Καί εἰ. Ν. Μουδανιά ὁ ἔθρα σμῶς τῆ Ἐθνικῆς μας Παλιγγενείας ἐτελέσθη περιλάμπρως καί κατῶ τόν πλέον πανηγυρικόν τρόπον.

Ἡ κομπολις αὐτή, εἰς τήν ὀποϊαν ἀνοξῆ ὁ ἐκπατρισθεὶς Μικρασιατικὸς πολιτισμὸς κατόπιν τοσοῦτων περιπειθειῶν, εἶχε τήν κεντρικήν πλατεϊάν τῆς ὀποϊας τῆ ἀγαστῆ μερίμνη τοῦ προέδρου τῆς Κοινοτήτος κ. Νάκου Κουτσού ἐσιτήθη μεγαλοπρεπῆς ἀψίς, εἰς τήν πρῶν μεγάλῃν κτή, ὀποῖας διεκρίνοντο καλλιτεχνιώτατα αἱ προσωπογραφίαι τοῦ Ἄνακτος ἡ μῶν Γεωργίου τοῦ Β' καί ἡ τοῦ Προθυσπουργοῦ κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ. Ἐκατέρωθεν τούτων δύο εἰκόνας τῶν πρωτοπόρων καί ἀγωνιστῶν τῆς ἀνεξερτησίας ἐσιμβόλιζον τήν τιμητικὴν φρουράν αὐτῶν τῶν δύο Ἐθνοσωτήρων τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφ' ἐσπέρης ἡ κομπολις ἔφα ταγωγήθη, ὁ δὲ κόσμος μέχ ἰ τῶν προκεχωρημένων ὡρῶν τῆς νυκτὸς ἀνεξερτησίας φύλου διέσχισον τᾶς ὄδοὺς καί ἠλεκτροφοιτίστον: παρόδους μέ ἀδιάπτωτον εὐθυμίαν καί χαράν. Εἰς τᾶ πρόσωπα πάντων ὡν ἐξογραφίζετο ἡ εἰκὼν τοῦ βαθεῶς πατριωτικοῦ αἰσθήματος πρὸς τήν μελλοῖσαν τήν ἑπαύριον νά εορτασθῆ Παλιγγενείας τῆς Ἑλλάδος, αὐτό τό κοσμοϊστορικόν γεγονός τῶν ἑλλήνων. ὀλινες ὑπὸ τό πέλημα τοῦ βερβάρου κατακτητοῦ ἐπὶ πεντακόσια ὀλόκληρα ἔτη ἔδοκιμάζοντο καί κατατυραννοῦντο ποικιλοτρόπως.

Μέ τήν χαρῶν τῆν τοῦ λάμποντος Ἡλίου οἱ σαλπικταὶ τῆς ΕΟΝ ἀνήγγειλον διά τῶν σαλπύγων τό πανευφρόσυνον καί χαρμόσυνον γεγονός τῆς Ἑλλάδος, τό δὲ φιλόχριστον κοινόν ἐξ ὀλοκλήρου συνεκεντρώθη εἰς τήν Ἐκκλησίαν. ἔνθα μετᾶ τήν δοξολογίαν ἐψᾶλη κατανικιώτατα τό πολυχρόνιον τοῦ Βισιλέως, τοῦ Πρίγκηπος Δισδόχου μετᾶ τῆς Πριγκηπίσης ἐν μέσφ τῶν σύζυγομικῶν ζητωκοινῶν καί ἐπευφημιῶν τοῦ λαοῦ. Εἶτα ἐπηκολούθη ἐν ἡ ἐκφώνησις λόγου ἐκ μέρους τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δ Σχολεῖου κ. Ἀγγέλου Παπαργήστου, ὄσους δι' ἀκαταμαχίτων ἱστορικῶν γεγονότων ἐπλεξεν δεξιτεχνιώτατα τό ἐγκώμιον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς Παλιγγενείας μετᾶ ρητορικῶν σχημάτων ἀξίων λόγου.

Μετᾶ τό πέρας τῆς δοξολογίας,

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΗΜΝΗΝ

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Ἐν τῶν ζητημάτων, ὄπερ ἀπὸ σῶλοι διαρκῶς τοὺς κατοίκους Κρήμνης, ἦτο ἡ ἀναγκάσις τοῦ μικροῦ ποταμοῦ, ὄστις ρέει διά τοῦ χωριοῦ. Κατῶ τήν περὶ δον τῶν βροχῶν ὑψοῦντο τᾶ ὕδατα τούτου καί ἐκ πλημμύρας προεκαλοῦντο σοβαροὶ κίνδυνοι διά τᾶς περιουσίας μας.

Πρὸς ἀποσῶβησιν τοῦ κινδύνου τούτου ἐν μέσον ὑπῆρχε ἡ κατασκευὴ ἐνὸς φράγματος, διά τό ὀποῖον εὐτυχῶς ἐνδιεφέρθη ἀμέσως τό Κράτος. Ὄτως ἡ Διεύθυνσις κατασκευῶν Μακεδονίας τῷ 1938 διέθεσε 150 χιλ. δραχ. διά τό ἔργον τούτο, ἡ δὲ Κοινότης μας προσωπικήν ἐργασίαν εἰκοσι ἡμερομισθίων κατῶ κάτοικον. Πέρυσι διετέθη νέον κονδύλιον 30 χιλ. δραχμῶν καί νέα προσωπική ἐργασία 14 ἡμερομισθίων. Ὄτω σήμερον τό σοβαρόν τούτο ἔργον ἀπεπερατώθη καί ἐξέλιπεν ὀριστικῶς ὁ φόβος τῶν πλημμυρῶν καί καταστροφῶν.

Ἐν ἄλλο ἐπίσης σοβαρόν ζήτημα ὄπερ χρήζει ταχείας λύσεως εἶναι τό τῆς ἀνεγέρσεως σχολικοῦ κτιριοῦ διότι τό ἦδη χρησιμοποιούμενον κατέστη ἐπιμόρροπον. Πρὸς

προπορευομένων τῶν φαλαγγιτῶν καί φαλαγγιστῶν κατῶ φάλαγγα καί ἐν πλήρει στρατιωτικῇ ἐμφανίσει ἔλαβε χώραν παρέλασις κατῶ μήκος τῆς κεντρικῆς ὀδοῦ τῆς ἀπὸ ἐκκλησίας εἰς τήν ἀποβάθραν ἀποληγοῦσης καί ἐκατέρωθεν ἐμφανιστοῦση ὄψιν πανοραμιατικῶ θεάματος. Τό παράστημα τῶν φαλαγγιτῶν καί φαλαγγιστῶν διήρξθη ἀπαράμιλλον εἰς βηματισμόν καί εἰς τήν ἐν γενεῇ στρατιωτικῇ πειθαρχίαν. Κατῶ τήν παρέλασιν ὑπὸ τό σάλπισμα προσοχῆς κᾶτωθι τοῦ τόξου τῆς ἀψίδος ἐχρητείσθη ἡ σημαία ὑπὸ τᾶς ἐπευφημίας καί τᾶ χειροκροτήματα τοῦ ἐνθουσιῶντος λαοῦ.

Μετᾶ τήν παρέλασιν ἐδόθη τό παράγγελμα τῆς συγκεντρώσεως εἰς τήν πλατεϊάν, τῆς Νεολαίας, πρὸς τήν ὀποϊαν καταλλήλως καί δι' ἐμπνευσμένου λόγου τοῦ κ. Ἀ. Νικολῆ, φαλαγγάρχου ἐπλέχθη τό ἐγκώμιον τῆς ἀθανάτου δόξης τῶν πρωτοπόρων καί ἀγωνιστῶν τῆς Ἀνεξερτησίας. Ἐξήρθη ἰδιαίτερος τό ἱστορικόν γεγονός τῆς Ἑλλάδος, τό ὀποῖον ὄχι μόνον δι' ἑαυτήν, ὡς ὑπεγράμμισεν ὁ ρήτωρ, ἀλλὰ δι' ὁλόκληρον τόν κόσμον ὑπῆρξεν παραδειγματικόν, ὡς βασιζόμενον ἐπὶ τῶν ἀπαράγραπτον δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους, τοῦ ὀποῖου ἡ ἱστορία καί ἡ ἐκπολιτιστικῇ ἐμφάνισις διὰ τήν τηλαυγῶν φώτων τῆς θᾶ παραμείνη ὡς λυχνία ἱερᾶ καί ἀβυσσος φλόξ τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδεωδῶν τοῦ Πολιτισμοῦ. Εἶτα ἐπηκολούθησεν δεξιώσις εἰς τό Ζυθεστικώτεριον τοῦ κ. Ζιμπέτογλου, ἐνθι παρᾶ τό πλουσιώτατον προσφερθέν κυλικεῖον παρεκάθησαν αἱ Ἀστυνομικᾶ καί Κοινοτικᾶ ἀρχαὶ τῆς κομπολις οἱ ἐπίσημοι καί πολλοὶ ἐκ τῶν κατοίκων μετᾶ τῶν ὀποῖων διεκρίναμεν τοὺς ἱατροῦ. κ. κ. Καρυωτάκη, Γ. Βεργῆν, ὄδον τοῖτατρον κ. Κυπαρίσην μετᾶ τῶν ἄξ. ὀλοκρῶν τῶν, καθῶ καί τᾶς οἰκογενείας τῶν κ. κ. Ἀθ. Καρέτσου, Δ. Ἰωρδανίδου, Προδρόμου Συσμανίδου, Βασιλείου Στεφανίδου Ζιφειρίου καί ἄλλων τῶν ὀποῖων τᾶ ὄματα μᾶς διαφεύγουν.

Ὄτως ἔληξεν μία ὡραία καί πανηγυρικῇ τελετῇ εἰς τᾶ Ν. Μουδανιά, εἰς τό προπύργιον οὐτοῦ τοῦ Μικρασιατικοῦ πολιτισμοῦ.

Α. ΠΑΡΑΘΥΡΑΣ

Κτηνίατρος

Ἐνώσεως Χαλκιδικῆς

τόν σκοπόν τούτον συνελέγη ποσόν 16000 δραχμῶν ὄπερ εὐζηται κατεταθειμένον εἰς τό Ταμειυτήριον εἶναι δὲ πρόθυμοι τόσον οἱ κάτοικοι ὄσον καί ἡ Κοινότης νά συνεισφέρουν κατῶ τό μέτρον τῶν δυνάμεων των. Ὄποσῶδήποτε ὄμως ἀνευ τῆς Κρατικῆς ἀρωγῆς δέν εἶναι δυνατή ἡ ἀνάληψις μᾶς τοιαύτης προσπαθείας. Καί εἰμεθα βέβαιοι ὄτι θᾶ τύχωμεν ταύτης ἵνα οὕτω ἀποκτήσωμεν καί ἡμεῖς ὄπως ὄλα τᾶ χωρία τῆς Χαλκιδικῆς ἕνα σχολεῖον.

Δ. Β.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Θ. ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΛΗΤΗΡ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ

ΕΔΡΑ ΛΑΓΚΑΔΑ

Ἐκτελοῦνται ἐργασίαι εἰς τᾶς περιφερείας Σωχοῦ, Ζαγκλιβερίου, Κιλκίς, Λαγκαδᾶ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗΣ ΕΙΣ ΟΔΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΗΡΩΪΚΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΙΣΣΟΝ

Μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα γεμάτη ἀπὸ χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμό εορτάσθη εἰς τὴν Ἱερισσὸν ἡ Ἐθνικὴ μας εορτή.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 24ης ἐδόθη με γάλη εορταστικὴ κίνησις ἀπὸ τὴν Νεολαίαν ἀρρένων καὶ θηλέων με παρελάσεις χοροῦς, ἀπαγγελίας ἐθνικῶν τραγουδιῶν ποῦ σκόρπισαν ἀληθῆς παραλήρημα εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Τὴν πρωΐαν τῆς 25ης συμφῶνως με τὸ πλοῦσιον καταρισθὲν πρόγραμμα, ξύπνησε ἡ πόλις μας ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς ἀνακρούουσα τὸ ἔθνικόν ἀνὰ τοὺς ὁδοὺς ἐνῶ ἡ πόλις μας ἔπλεε εἰς τὸ γαλάζιο χῶμα.

Περὶ ὥραν 10ην πρωΐνῃν συντεταγμένη ἡ Νεολαία μας με ἐπικεφαλῆ: τοὺς λοχίτας κ. κ. Α. Γιούζεπαν, Δ. Παλαζαίαν καὶ Χριστ. Παπακωνσταντίνου ἐπιτελῶν τῆς Τετραρχίας ὡς καὶ με τὰς Δίδας Ἀβροκόμην Καβακοπούλου λοχίτισαν καὶ Κατίναν Ν. Πέτρου ἐπιτελῶν τῆς Τετραρχίας καὶ με τιμητικὴν ἐκ φουστανελοφόρων συνοδείαν τῆς ομάδος σκορπίζουσα πανταχοῦ στὸ διάβη της οἴκη ἱερᾶς συγκινήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ προσήλθεν εἰς τὸν Ναὸν διὰ τὴν δι-ξολογίαν ἐνθα ὁμᾶ: της ἐπέδιδε τιμᾶ: εἰς τοὺς προσεχομένους.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐπικολούθησε μεγαλειώδης παρέλασις ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν καὶ χιλιάδων κόσμου, μετὰ τὴν ὁποῖαν σύσσωμον τὸ πλῆθος κατευθύνθη εἰς τὸ Σχολεῖον ἐνθα ἔλιβεν χῶραν ἡ Σχολικὴ τελετὴ γενουμένης δεξιώσεως ὑπὸ τῆς Κοινότητος με ἀφθονᾶ ἀναψηκτικὰ προσφερθέντα εἰς ἅπαν τὸ πλῆθος.

Ἡ Σχολικὴ τελετὴ με πλοῦσιώτατον καὶ ἐπικαιρον ὕμνον πρόγραμμα προεκάλεσεν ἀληθῆ θουμισμὸν. Κατὰ τὴν σχολικὴν τελε

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

καλοῦ μας φιλολόγου κ. Φιλίππακοπούλου.

Τὰ διάφορα πρόσωπα τῶν κωμωδιῶν, ποῦ ἐσκόρπισαν γενικὴν εὐθυμίαν, ὑπεδύθησαν αἱ μαθήτριά: Ἀθηνᾶ Τζικᾶκη, Καίτη Ζαμπούνη, Ἀντιγόνη Τσερβελεῖ, Ζαχαροῦλα Κανέλλη (Δημοτικῶν) καὶ Τασοῦλα Παραθυρᾶ, Λοῦλα Μοδικοῦ, Τασοῦλα Αἰκατερινάρη ποῦ ὑπέβη ἀφθαστικὸν ὄλο τῆς κυρίας Καλινᾶ καὶ Ἡλέκτρα Τζικᾶκη (Γυμνασίου).

Ἡ ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΙΑ

Τὸ βράδν ἐν ᾧ τὰ κύματα τοῦ κόσμου ἐπλημμύρισαν τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς καὶ ἐφωταγωγῆθησαν τὰ Δημόσια γραφεῖα καὶ τὰ κεντρικὰ καταστήματα, ἐγένετο ἡ φαντασμαγορικὴ λαμπαδηφορία τῆς ΕΟΝ με ἐπικεφαλῆς τὴν μουσικὴν τοῦ Δήμου. Συγχρόνως τεράστιος προβολεὺς τοποθετημένος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σχοινᾶ, κατηύραξε, ὀλόκληρον τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν καὶ τὰς παρόδους. Ὁ ἐνθουσιασμός καὶ τὰ πατριωτικὰ ἄσματα, παρέσυραν ὅλους εἰς παραλήρημα χαρᾶς μέχρι τοῦ μεσονυκτίου

τὴν ἐξεφωνήθη ὁ παιηγορικός τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ Τετράρχου κ. Ν. Πέτρου ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πλοῦσιώτατος καταυροκορηθεὶς ὑπὸ τοῦ πλῆθους.

Μετὰ μεσημβριαν ἐπικολούθησεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Β' μέρους τοῦ προγράμματος ὑπὸ τῆς Νεολαίας κατὰ τὸ ὅποιον ἀπηγγέλησαν διάφορα Ἐθνικὰ ποιήματα καὶ ἀπαγγελίας, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν ἀληθῆ θουμισμὸν καὶ συγκίνησιν ἦσαν οἱ ζωντανῆς εἰκόνες, ἀναπαράστασις τῆς «Δόξης τῶν Ψαροῶν» ὑπὸ τῆς δίδος Μαρίνας Ν. Πέτρου καὶ τῆς «Νικη:» ὑπὸ τῆς δίδος Ἐλ. Θεοχάρους.

Μετὰ ταῦτα ἐπικολούθησαν χοροὶ Ἐθνικοὶ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν τῆς δραστηρίας Τετράρχου δίδος Ἀρτ. Ἀβραμίδου καὶ τὴν 8ην ἐσπερινὴν ἐπικολούθησεν ἡ λαμπαδηφορία.

Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὁ κόσμος ἐγλέντησε με πολλὴν ὄρεξιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ

Ἡ εορτὴ τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγενεσίας εορτάσθη εἰς τὸ χωριὸν μας με πρωτοφανῆ ἐνθουσιασμόν.

Ἀδιάπτωτος ἔμεινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ ἐνθουσιασμός τῶν κατοίκων, ἐκδηλώσαντες τοῦτον μάλιστα εἰς βιθῶν τιμῶν τὴν Ἐλληνικὴν φυλὴν ὅταν ἐκλήθησαν οἱ εἰς τὸν ἱερόν ναὸν διὰ τὴν ψαλῆ ἡ δοξολογία. Ἐν τῷ ναῷ ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Δανιηλίδης ἔξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν ἐξάρας τὰς ἀρετὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ ΕΟΝ ἀπέδειξε διὰ πολλοστὴν φορὰν ὅτι δικαίως ἡ Πατρις στηρίζει τὰς ἐλπίδας τῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν.

Τὸ ἑσπέρας ἐδόθη παράστασις με τὸ γνωστὸν Ἐθνικὸν δράμα «Ὁ Διάκος». Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε ἐξαιρετικὴ. Τὸν ῥόλον τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ ὑπεδύθη ὁ κ. Ἀθ. Γεροβασιλείου, τὸν Χασαναγᾶ ὁ κ. Ἀθ. Ἀλβανός, τὸν Γραμματικὸν τοῦ Πασᾶ ὁ κ. Γεώργιος Νάνος, τὸν Διάκον ὁ κ. Ζ. Λειβαδιώτης, τὴν μητέρα τοῦ Διάκου ἡ δις Χρ. Ἀναγιώπου. Ὁ α τὰ πρόσωπα ἐπαίξαν θαυμάσια τὸν ῥόλον των.

Α. ΓΕΡ.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΩΝ ΝΑΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου Χαλκιδικῆς διορίσθησαν οἱ κάτωθι ὡς λαϊκὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὀλυμπιάδος.

Τακτικὰ Γεώργ. Θ. Ποιμενίδης καὶ Χρ. Β. Ἀναστασιάδης. Ἀναπληρωματικὰ. Ἀντ. Εὐάγ. Κιουπάκης καὶ Κωνστ. Γ. Ἀλεξιάδης.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ

Ὁ ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης καθώρισε τὸ πρόγραμμα κατασκευῶν καὶ ἐπισκευῶν δικαστικῶν μεγάρων καὶ φυλακῶν διὰ τὸ ἔτος 1940.

Οὗτω θὰ συνεχισθῆ ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου Πολυγύρου ὡς καὶ αἱ ἐργασίαι διὰ τὰς φυλακὰς Κασάνδρας.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΑΛΕΝΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΟΡΤΗ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν εορτῆς ὁ κ. Π. Τζικᾶκης Νομάρχης Χαλκιδικῆς ἀπέστειλεν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τὸ κάτωθι τηλεγρ.

«Δαὸς Χαλκιδικῆς ἐν ἐξἄλλῳ ἐνθουσιασμῷ εορτάζει Παλιγενεσίαν Γένους ὑποβάλλον Σεπτῷ Ἀρχηγῷ Του εὐχὰς μακροημερεύσεως ἐπ' ἀγαθῷ Ἐθνους».

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὖρησε στήθη νὰ πέμψῃ τὸ κάτωθι τηλεγρ. φημι εἰς τὸν κ. Νομάρχην.

«Υμᾶς καὶ λαὸν Χαλκιδικῆς εὐχαριστῶ ἐγκαρδίας.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'.

Ἐπίσης ὁ κ. Νομάρχης ἀπέστειλεν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως τὸ κάτωθι τηλεγρ.

«Δαὸς Χαλκιδικῆς ἐπ' εὐκαιρίᾳ Ἐθνικῆς εορτῆς πρὸς ἀπότισιν φόρου τιμῆ: εἰς ἤρας προγόνων του, ὑποβάλλει ἀναλοβόντι νιγάντειον ἔργον ἀναδημιουργίας Ἑλλάδος εὐχὰς μακροζωΐας πρὸς ὀλοκλήρωσιν Ἐθνικοῦ ἔργου».

Ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως εὖρησε στήθη νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ θερμῶς δι' εὐχὰς καὶ συμβολὴν εἰς εορτασμόν Ἐθνικῆς ἐπετείου».

ΔΙΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Εἰδοποιήσις διὰ τοὺς ἐφέδρους Βασιλικῶν Ναυτικῶν.

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐφεδρικοὶ Βασιλικῶν Ναυτικῶν, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς κλάσεις 1930 ἕως 1938α, οἱ μόνιμως διαμένοντες ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Διοικήσεως Χωρῆς Χαλκιδικῆς, ἀσχέτως τόπου καταγωγῆς των ὅπως μεταξὺ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης Ἀπριλίου ἐ. ἔτους, προσερχοῦνται εἰς τὰς κατὰ τόπον: Ὑπο)σεις Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομικῶν Σταθμῶν, οἱ δὲ ἐν Πολυγύρῳ διαμένοντες εἰς τὸ ἐνιαυτῷ Ἀστυνομικῶν Τμήμα, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ φύλλα ἀπολύσεως των πρὸς τακτοποίησιν τῆς Στρατολογικῆς των καταστάσεως.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 28/3/1940 Ὁ Διοικητὴς Διοικήσεως ΚΩΝΣΤ. ΚΑΝΝΑΣ Ταγματάρχης.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ

Ἡ ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ θίασος κ. Ἀλεξάνδρου συνεχίζει με ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τὰς παραστάσεις του. Προχθὲς τὴν Παρασκευὴν με τὸν Γολγοθᾶ, μιᾶς μητέρας συνεκέντρωσε τὸν καλύτερον κόσμον. Διεκρίναμεν τὸν Εἰσαγγελέα κ. Σαρλῆν, τὸν Πρωτοδίκη κ. Σαματιάδην, τοὺς δικηγόρους κ. κ. Χριστιδὴν, Γεροχρίστον, Καζάνην, τὸν Ἐπιθεωρητὴν κ. Ἀμράντον, τὸν κ. καὶ κ. Τσιτσάκη, τοὺς ἱατροὺς κ. καὶ κ. Ζηρόζη, κ. καὶ κ. Κατσαοῦνη καὶ διδά Κατσαοῦνη, τὸν κ. Φωτάκη, τὸν κ. καὶ κ. Τσεκούρα, τοὺς κ. κ. Ρίζον, Σκλήνον, Κοσιανὴν καὶ Θεοδορίδην ὑπαλλήλων ΑΤΕ τοὺς κ. κ. Καλδῆν, Ἀργυρόπουλον, τὸν κ. Νίκου Πρόεδρον Κοινοῦτος Παρθενῶνος τὸν κ. καὶ κ. Δημοπούλου, κ. Παπαλέξην, Βαροῦζαν, τὸν κ. καὶ κ. Ἀποστολίδου τὸν κ. Ν. Ἀναγνώστου, τοὺς κ. κ. Χαλάτην, Δ. Κόκκαλον κλπ.

Τὸ παίξιμο ὅλου τοῦ θιάσου ἦταν πολὺ καλὸ. Ἡ δις Ἀλεξάνδρου ὑπῆρξε ἀφθαστικὴ. Ἐπίσης οἱ κ. κ. Ἀλεξάνδρου καὶ Καζαντζίδης συνέβαλαν πολὺ στὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργου.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΩΝΙ

Ἦδη ἀπὸ τῆς 23ης ἰσὲξ ἤρχισαν οἱ προετοιμασίαι διὰ τὸν εορτασμόν τῆς Ἐθνικῆς ἡμέρας. Ἐγένετο συγκεντρώσεσι τῆς ΕΟΝ τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν καθ' ἃς ὁμίλησαν οἱ Λοχίται Διαμ. Ἀυγολοῦνης καὶ Ἐρατῶ Κούζου. Τὸ μικρὸ μας Στρατῶνι ἀπὸ τῆς προετοιμασίας παραστάσεως ὕψιν πινηγυρισμοῦ. Τὴν 25ην ἄμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ἡ μουσικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Καραποῦλου περιῆλθε τὰς ὁδοὺς παιανίζουσα διάφορα ἔθνικα ἐμβλήματα. Συγχρόνως σάλπιγγες ἐκάλουν τοὺς φαλαγγίτας καὶ τὰς φαλαγγίτας καὶ τὰ σκαπανᾶκια διὰ τὴν πρωϊνὴν συγκέντρωσιν κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁμίλησεν ὁ ἐπιτελῆς τοῦ Λόχου ἀρρένων κ. Ἀλεξ. Παληγεωργίου.

Τὴν 10 30 π. μ. ὡραν ἐγένετο ἡ δοξολογία εἰς τὸν περιβόλον τῆς ἐκκλησίας, ὅπου ἔλιβον τὴν δρισκεῖσαν θέσιν τὰ τμήματα τῆς ΕΟΝ ἀρρένων καὶ θηλέων με τὸν ἀναπληροῦντα τὸν Φαλαγγάρχην κ. Στάθην, οἱ Παλαιοὶ Πολεμισταὶ ὁ ἀναπληρῶν τὸν δ)τὴν Μεταλλεῖων Κασάνδρας κ. Ἀνδρέοπουλος μετὰ τῆς κυρίας του, οἱ μηχανικοὶ κ. κ. Μαρίνης καὶ Λυζαρίδης, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας κ. Ζέφρας, τὸ Δ. Σ. τοῦ Ἐθνικοῦ Σωματείου ἐργατῶν—τεχνιτῶν με τὸν πρόεδρον κ. Μιγδάλην, ὁ Ἀστυνό

μος κ. Καλαμάρας, ὁ Τελώνης κ. Στεφανίδης, ὁ πλοηγός κ. Καρανιολοῦ, ὁ Προϊστάμενος ΤΤΤ κ. Ζαβοτάρης, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Θρ. Κινικῆς, οἱ ὑπάλληλοι τῶν Μεταλλεῶν με ἐπικεφαλῆς τὸν ἀρχιλογοστὴν κ. Ἰωαννίδην καὶ πλῆθος κόσμου.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ὁ ἀναπληρῶν τὸν Φαλαγγάρχην Τετράρχης κ. Στάθης. Ὁ ὁμιλητὴς ἐξῆρε τὸ Ἐθνικὸν φρόνημα τῶν Ἠρώων τοῦ 21 καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τούτων διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους ἀπὸ τῆς δουλείας καὶ κατέληξεν εἰς τὴν σημερινὴν ἔθνικὴν σύμνοιαν τῶν Ἑλλήνων, ἥτις ὀρεῖται εἰς τὸν μεγάλο μας Βασιλῆα καὶ τὸν δημοσοργὸν τῆς 4ης Αὐγούστου κ. Ἰ. Μεταξᾶν.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο παρέλασις τῶν τμημάτων τῆς ΕΟΝ ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν με τέμμα τὸ Κοινοτικὸν Γραφεῖον ὅπου οἱ κοινοτικοὶ ἄρχοντες ἐδεξώθησαν τὸν κόσμον, προσφέροντες διάφορα ἀναψυκτικά.

Τὸ ἑσπέρας ἐγένετο λαμπαδηφορία διὰ μέσου τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐθανμάσαμεν τὰ εὐσταλῆ σώματα τῶν φαλαγγιτῶν, φαλαγγιτισσῶν καὶ μικρῶν σκαπανέων.

Γ

Ἡ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΗ ΣΥΚΙΑ

Με ἐξαιρετικὴ μεγαλοπρέπεια εορτάσθη ἡ Ἐθνικὴ μας εορτὴ στὴ Συκία.

Ἀπὸ τῆ παραμονῆ μέλη τῆς ΕΟΝ ἀρρένων καὶ θηλέων, χάρις στάς προσπαθείας τοῦ Τετράρχου ἀρρένων ἱατροῦ κ. Πολυγύρου καὶ τοῦ ἀγροποῦλου κ. Ἀργυροπούλου, ἐστόλισαν τὴν πλατεῖαν τῆς Κοινότητος καὶ τῆς ἔδωσαν ὕψιν εορτάσιμον.

Ἡ ἀνατολὴ τῆς 25 Μαρτίου χαρσιώθη με πυροβολισμοῦ καὶ ἐσθινὰ σαλπίσματα ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ σχολείου.

Στὴ δοξολογία παρενρῆθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς κωμοπόλεως, καὶ οἱ παραπεδιμούντες ἀνώτεροι γεωργοὶ ὑπάλληλοι λόγῳ τῆς ἐσθινῆς ἐκθέσεως ζῶων.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ λοχίτης ΕΟΝ δημοδιδάσκαλος κ. Ἐμμανουήλ, ὁ ὁποῖος ἀπέτυξε τὴν σημασίαν τῆς Ἐθνικῆς μας εορτῆς.

Ἐπίσης ὁμίλησεν ὁ συνταξιούχος τελωνειακὸς ὑπάλληλος κ. Ζαγαρούλια, ὁ ὁποῖος ἔκαμε ἐπιτυχῆ παραλληλισμὸν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ τῆς εἰρηνικῆς ἐπαναστάσεως τῆς 4ης Αὐγούστου ποῦ χάρισε στὴν Ἑλλάδα μιὰ καινούργια καὶ πραγματικὴ λευτεριά.

Ἐπικολούθησε παρέλασις διακοσίων μελῶν τῆς ΕΟΝ ἐν στολῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Κοινότητος, μετὰ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀισθανόμεθα βαθυτάτην ὑποχρέωσιν ὅπως δημοσίᾳ συγχαρῶμεν καὶ εὐχαριστήσωμεν τὸν διακεκριμένον ἱατρὸν κ. Δημήτριον Γκλάβιν ὁμοῦ διὰ τῆς ἐγκαιροῦ διαγιώσεως καὶ ἐπιτυχῶς θεραπειτικῆς μεθόδου ἔσωσεν ἐκ βεβαίου θανάτου τὴν ἐπερῆλικα μητέρα μας, πᾶσχουσαν ἐκ βαρυτάτης μορφῆς γαλπωδῶδες βρογχοπνευμονίας. Οἱ εὐχαριστοῦντες Χριστὸς καὶ Κώστας Μερσινᾶ: ἐκ Νέας Τριγλίτας

τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁμίλησε πρὸς τὴν ΕΟΝ ὁ Τετράρχης κ. Πολυγυρινός καὶ ἀνέγνωσεν ἡμερησίαν διαταγὴν τῆς ΕΟΝ.

Ἀμέσως κατόπιν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Καραζοβιλιῆς ἐδεξώθη τοὺς ἐπιστήμους καὶ τὸ κοινὸν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος.

Ἐπικολούθησε σχολικὴ εορτὴ στὴν ὁποῖαν ἀπηγγέλησαν πατριωτικὰ ποιήματα καὶ ἐχορεύθησαν Ἐθνικοὶ χοροί.

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Κοινότητος ἐχορεύθησαν Ἐθνικοὶ χοροί, τρὺς ὁποῖους μ' ἐξαιρετικὸ ἐνθουσιασμόν παρεκολούθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως.

Τὴν 7ην ἐσπερινὴν ἔγινε λαμπαδηφορία τῆς ΕΟΝ.

Γ. ΠΙΚ.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΗΡΟΥ

Κατόπιν μεσολαβήσεως τῆς Ἐνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἐπωλήθησαν εἰς Θεσσαλονικὴν χίλια ὀκάδες κηροῦ τοῦ Γ. Πιστωτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Νικητῆς πρὸς 176 δρχ. τὴν ὀκάν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Παρητήθη ὁ Πρωτοδίκης Χαλκιδικῆς κ. Γ. Παπαδόπουλος.

Μετατιθεμένου τοῦ Εἰρηνοδίκου Πολυγύρου κ. Παν. Καβούρη εἰς Νεάπολιν Κρήτης τοποθετεῖται ἀντ' αὐτοῦ ὁ κ. Χρ. Χονδρός.

Ο κ. ΑΡΙΣΤ. ΤΣΑΝΑΚΑΣ

Ἐπανεβθὼν ἐκ τοῦ γαμηλίου ταξείδιου του ὁ Συμβολαιογράφος κ. Ἀρ. Τσανάκας ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας του.